

Onrust is niet altijd verkeerd Wim Houtman

Uit: Nederlands Dagblad, 20 september 2006

HELVOIRT - Nieuwe bewegingen brengen hier en daar nieuw leven in de Rooms-Katholieke Kerk. Eens per anderhalf jaar houden ze gezamenlijk een driedaags congres voor pastoors en kerkelijk werkers. De afgelopen dagen voor de vierde keer, over 'God ontmoeten in een gebroken wereld'. Ze heten Focolare, Sint-Egidius, Charismatische Vernieuwing of Geloof & Licht; ze zetten zich in voor persoonlijke geloofsverdieping of om als kerk aanwezig te zijn in de samenleving; het zijn kleine kernen van meeleven en betrokkenheid in een steeds legere volkskerk.

Acht jaar geleden gaf paus Johannes Paulus II de 'nieuwe bewegingen' erkenning en droeg ze op samen te werken. Dat signaal werd in Nederland begrepen. Gezamenlijk presenteren de bewegingen zich regelmatig in een bisdom of een groep parochies - in plaats van op eigen houtje hun specifieke accent te promoten, of op elkaars eenzijdigheid te wijzen.

Eens per anderhalf jaar organiseren ze samen een landelijk congres gericht op pastoors en kerkelijk werkers. Zo'n zestig belangstellenden - om grote aantallen gaat het niet - waren de afgelopen dagen in huize Emmaüs, een voormalig klooster in Helvoirt, nu bezinnings- en conferentiecentrum.

Pastoor Ad Verest uit Eindhoven heeft in zijn parochie met hulp van enkele bewegingen twee kringen opgezet, voor jongeren en gezinnen. „Er zit dan niet het etiket van een beweging op; we bieden het aan als activiteiten van de parochie. Diverse bewegingen hebben de kerk als geheel iets te bieden: van de Katholieke Charismatische Vernieuwing kun je leren bidden in je eigen woorden, in andere bewegingen gaat het om de inhoud van het geloof of om diaconale activiteit.”

Hij ziet de eerste vruchten al: „Het levert roepingen op. Er zijn twee gesprekskringen van jongeren die daar heel serieus mee bezig zijn, of ze priesterschap, huwelijk, diakenambt of misschien kloosterleven als een roeping zien.”

Verest kwam zelf dertig jaar geleden via de Focolarebeweging tot geloof. Misschien dat hij daarom voor de inbreng van bewegingen openstaat. „In veel andere parochies landt hun werk nog helemaal niet. Pastoors willen zelf de baas blijven of ze zeggen: ik moet die bewegingen niet, want ze zijn te rechts of te links, of ze brengen alleen maar onrust. Maar onrust is niet altijd verkeerd.”

De Haarlemse hulpbisschop Van Burgsteden zou willen dat alle parochies voor de inbreng van bewegingen openstaan. Hij onderhoudt namens de Nederlandse bisschoppen met hen de contacten.

Voor de bisschoppen vormen de bewegingen een lichtpunt, een tegenwicht voor de leegloop die hen bezighoudt, de sluiting van kerken en samenvoeging van parochies.

Van Burgsteden wil niet zeggen dat nieuw leven in zijn kerk momenteel „voor een groot deel” van de bewegingen komt („Ik kan dat niet in percentages uitdrukken”). „Ik

verwacht wel dat ze ons kunnen helpen bij de vitalisering van ons geloof, op heel veel fronten, ook in de samenleving. Er is in sommige parochies koudwatervrees. Men weet niet wat zich in de bewegingen afspeelt. Terwijl de meesten die daar actief zijn, gewoon leden van parochies zijn."

Een belangrijke bijdrage van bewegingen aan parochievernieuwing is de vorming van gebedsgroepen, bleek uit een onderzoek eind vorig jaar. Ze zijn een reservoir van betrokken en actieve kerkleden.

Op het congres deze week was de onderkant van de samenleving in beeld. Daar is vooral de Sint-Egidiusbeweging actief. Hilde Kieboom, hoofd van deze beweging in Antwerpen, vertelde over een 91-jarige vrouw in een rusthuis, die het leven bijna moe was, maar 'taaloma' werd voor drie jonge migranten uit Kosovo, Albanië en Congo. Met hen kwam er weer vaart in haar leven.

Hoofdaalmoezenier en bijzonder hoogleraar Fred van Iersel sprak over bajespastoraat. Volgens hen kunnen pastores en christenen die gevangenen bezoeken, zorgen dat die mét hun vrijheid niet ook hun waardigheid als mens kwijtraken.

Als je in de erfzonde gelooft, zei Harrie Verhoeven, oud-secretaris-generaal van de Nederlandse bisschoppen, kun je de mensen niet verdelen in goed en slecht. „We zitten allemaal ergens tussen de 5-min en de 6-plus."

Met toestemming overgenomen uit Nederlands Dagblad, 20-9-2006

http://www.nd.nl/Document.aspx?document=nd_artikel&voorigDocument=nd_zoekresultaten&id=78523

Meer over bovengenoemd congres: zie 0162, 0164 en 0165 op www.stucom.nl.

Meer over volgende congressen: 0193 en 0259.

Zie ook de rubrieken *Nieuwe bewegingen* en *Parochie* op deze website.

Dit is document 0167 op www.stucom.nl.